



Όποιος νομίζει ότι υπογράφηκε κάποια τελική Συμφωνία, επαχθής αλλά οριστική, ας διαβάσει προσεκτικά το κείμενο των ηγετών της ευρωζώνης, που συμφωνήθηκε ομόφωνα.

Στην ουσία αυτό που συμφώνησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τα αρπακτικά του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, είναι **να κρεμαστεί ανάποδα από το τσιγκέλι η ελληνική κοινωνία**. Το ποιος θα σφάζει ή θα γδέρνει, τότε, ως τότε, με ποιο μέσο ή ρυθμό, μένει ανοιχτό.

Ας αποκωδικοποιήσουμε το σχετικό κείμενο.

Φάση πρώτη: Για να μιλάμε μαζί σας...

Επειδή -λένε- υπάρχει «ανάγκη να οικοδομηθεί εκ νέου σχέση εμπιστοσύνης» μεταξύ Ελλάδας και ευρωζώνης, έτσι με το καλημέρα, ως την Τετάρτη 14 Ιουλίου πρέπει να ετοιμασθούν και να ψηφιστούν στην ελληνική Βουλή τέσσερα νομοθετήματα, ως εξής:

- Θηριώδης αύξηση εσόδων από ΦΠΑ, με μετάταξη βασικών αγαθών και υπηρεσιών όπως τα περισσότερα τρόφιμα και εστίαση στον ανώτερο συντελεστή 23%
- Πρώτη χειρουργική επέμβαση στις συντάξεις με έναρξη κατάργησης πρόωγων και θέσπισης σύνταξης στα 67
- Δημιουργία αυτόματου «κόφτη» και ημιαυτόματων περικοπών δαπανών σε περίπτωση παρεκκλίσεων από τους στόχους πρωτογενούς πλεονάσματος αφού ζητηθεί η γνώμη του Δημοσιονομικού Συμβουλίου (Εφαρμογή πρόβλεψης Δημοσιονομικού Συμφώνου). Κυβέρνηση, Βουλή κλπ, δεν χρειάζονται...
- Διασφάλιση πλήρους νομικής ανεξαρτησίας της ΕΛ.ΣΤΑΤ. Εννοούν έλεγχο από τον Σόϊμπλε...

Η κυβέρνηση έτρεξε ήδη άρον άρον σε αυτή την κατεύθυνση. Ο απόλυτος ξεφτιλισμός: Το νομοσχέδιο για τα φορολογικά που φέρνει η κυβέρνηση στη Βουλή, ως Αιτιολογική Έκθεση συμπεριλαμβάνει αυτούσια τη Συνθήκη των Βερσαλλιών II ή/και Βάρκιζας, που υπέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Φάση δεύτερη: Ξεκινούν οι «διαπραγματεύσεις» για το πώς θα κάνετε αυτά που σας διατάζουμε.

Το κείμενο της συμφωνίας, λέει λοιπόν ότι αμέσως μετά τις τέσσερις αυτές καλές πράξεις «και την έγκριση όλων των δεσμεύσεων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο από την Ελληνική Βουλή, κατόπιν επαλήθευσης από τους θεσμούς και την Ευρω-ομάδα, μπορεί να ληφθεί απόφαση προκειμένου να δοθεί στους θεσμούς η **εντολή διαπραγμάτευσης μνημονίου συνεννόησης** (ΜΣ)».

Θα ξεκινήσει λοιπόν ΤΟΤΕ η «διαπραγμάτευση». Το αποτέλεσμα όμως της τελευταίας, είναι ήδη καθορισμένο στα βασικά του σημεία και θα έχει ήδη προ-επικυρωθεί από τη Βουλή, μέσω της έγκρισης της Συμφωνίας με διαδικασίες fast track!

Ξεχωρίσαμε τα βασικά σημεία των αποτελεσμάτων της «διαπραγμάτευσης», πριν αυτή ξεκινήσει, που

έγιναν ήδη αποδεκτά από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό.

1. Φοροληστεία με ΦΠΑ (έως 15 Ιουλίου)
2. Βαθύ χέρι σε κύριες και επικουρικές συντάξεις με ονομαστική μείωση μέσω αύξησης εισφορών υγείας (έως 15 Ιουλίου)
3. Κατάργηση ρήτρας μηδενικού ελλείμματος για επικουρικές, δηλαδή κατάρρευσή τους
4. Μηχανισμός αυτόματων περικοπών δαπανών για να υπηρετείται ο στόχος για το πρωτογενές πλεόνασμα (έως 15 Ιουλίου)
5. Δουλειά και τις Κυριακές στα πολυκαταστήματα και άλλες ρυθμίσεις «απελευθέρωσης αγοράς»
6. Ιδιωτικοποίηση ΑΔΜΗΕ/ΔΕΗ
7. Ρητή πρόβλεψη μέτρων ενάντια σε «εργατικές κινητοποιήσεις», καθώς και για απελευθέρωση μαζικών απολύσεων.
8. Δημιουργία νέου Ταμείου Ιδιωτικοποιήσεων, με κεφάλαια που θα προκύψουν από την προώθηση του σχετικού καταλόγου ιδιωτικοποιήσεων καθώς και «ρευστοποίηση» και «εκποίηση» περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου (οι λέξεις είναι από τη Συμφωνία). Από τα κεφάλαια αυτά θα ανακεφαλαιοποιούνται οι Τράπεζες, θα πληρώνεται το χρέος και θα χρηματοδοτούνται αλισβερίσια «επενδυτών»
9. Θα προωθηθεί λένε η «αποπολιτικοποίηση» της Δημόσιας Διοίκησης και θα μειωθεί το «μισθολογικό κόστος». Μετάφραση: Μείωση μισθών ή/και απολύσεις, αλλά και δίωξη πολιτικών φρονημάτων και συνδικαλισμού.
10. Η τρόικα επιστρέφει πανηγυρικά και θρονιάζεται στα Υπουργεία.
11. Η κυβέρνηση υποχρεούται σε ταπεινωτική ανάκληση προηγούμενων νομοθετημάτων (εκτός ανθρωπιστικής κρίσης), ή να φέρει ισοδύναμα μέτρα.
12. Ρητά συμφωνείται ότι δεν συζητείται «κούρεμα χρέους»
13. Η Ελλάδα δεσμεύεται και πάλι ότι θα πληρώσει «πλήρως και εγκαίρως» όλους τους δανειστές της
14. Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της κοινοτικής οδηγίας BRRD που δίνει τη δυνατότητα κουρέματος των καταθέσεων (bail in) (έως 22 Ιουλίου)

Διευκρίνιση: Ο κατάλογος είναι ανοιχτός, καθώς ισχύουν και πρέπει να επαυξηθούν όλα τα μέτρα που έχουν πέσει στο τραπέζι.

Φάση τρίτη: Γίνεται η αίτηση για το νέο Τρίτο Μνημόνιο

Αφού λοιπόν γίνουν όλα τα παραπάνω γίνεται η έναρξη διαπραγματεύσεων «επί νέου προγράμματος του ΕΜΣ»

Η συμφωνία εκτιμά ότι το νέο δάνειο/Μνημόνιο απαιτεί ποσά της τάξης 82-86 δις και άμεσες χρηματοδοτήσεις 7+ 5 δις για τους ερχόμενους δύο μήνες.

Όμως, αυτά θα καταληχθούν αφού διασφαλιστούν όλα τα προηγούμενα!

Φάση τέταρτη: μετά τη συμφωνία για το μνημόνιο θα ανοίξουν οι τράπεζες

Γράφει επί λέξει το κείμενο της Συμφωνίας:

«Η σύνοδος κορυφής για το ευρώ έχει επίγνωση ότι η ταχεία λήψη απόφασης επί νέου προγράμματος αποτελεί προϋπόθεση για να ανοίξουν πάλι οι τράπεζες (...) Η ΕΚΤ και ο ΕΕΜ θα διενεργήσουν συνολική αξιολόγηση μετά το καλοκαίρι»!

Συνεπώς: Αυτοί που έκλεισαν τις τράπεζες, θα τις κρατήσουν κλειστές

Για ποια Συμφωνία λοιπόν μιλάμε τελικά; Ποιο σωστό θα ήταν να τιτλοφορηθεί το χαρτί που πάει προς έγκριση αύριο στη Βουλή: “Παρακαλώ φιλήστε μου τα πόδια..”

ΣΥΡΙΖΑ: Κόκκινη γραμμή η παραμονή στην κυβέρνηση και την ευρωζώνη!

Δεν πρόκειται για «λαθεμένες επιλογές», «υποχωρήσεις» και «ταλαντεύσεις». Ο ΣΥΡΙΖΑ χρεώνεται την ευθύνη μιας μεγάλης ταξικής ανατροπής σε βάρος της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας στην Ελλάδα, προς όφελος των ποιο επιθετικών αστικών δυνάμεων του σύγχρονου καπιταλισμού.

Η ωμή αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει συνομολογήσει σε ένα ιστορικής διάστασης κοινωνικό κανιβαλισμό και εξανδραποδισμό κάθε έννοιας δημοκρατίας και λαϊκής κυριαρχίας.

Η κύρωση της Συμφωνίας από τη Βουλή με τους ψήφους ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ και των μνημονιακών βρικολάκων, με τη σημαία της «εθνικής ενότητας», θα σηματοδοτήσει, αν δεν ανατραπεί, μια απόλυτη καταστροφή για τα εργατικά λαϊκά στρώματα στην Ελλάδα που δρομολογεί το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, με βασικό κινητήρα το Γερμανικό κεφάλαιο.

Κατά τον πρωθυπουργό η συμφωνία συνιστά ...νίκη, καθότι “αποκρούστηκε η προσπάθεια των ακραίων συντηρητικών κύκλων για Grexit”.

Τελικά, δύο ήταν ως φαίνεται οι απaráβατες “κόκκινες γραμμές” της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ:

Πρώτο: Να εξακολουθεί ...να κυβερνά. Όπως έγραψε μάλιστα κάποιος περισπούδαστα στο tnxs “σημασία δεν έχει τι λέει η συμφωνία, αλλά ποιος θα την εφαρμόσει”. Ο ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύει έτσι ότι δεν πρόκειται για «κυβέρνηση της αριστεράς», αλλά για μια «αριστερά της κυβέρνησης», που θέλει να κυβερνήσει με όποιον νάναι, για όποια πολιτική νάναι.

Δεύτερο: Να μείνει η χώρα στο ευρώ. Και ας ξεμείνουν από ευρώ οι εργαζόμενοι, χωρίς αξιοπρεπείς συντάξεις οι γέροντες, χωρίς δουλειά οι νέοι.

Με τούτα και με τα άλλα, ακόμη και ο γερμανικός spiegel, που χαρακτήρισε “φρικαλεότητες” τα μέτρα που περιέχει η συμφωνία και ανακοίνωσαν πρώτοι οι πρωθυπουργοί Βελγίου και Λουξεμβούργου, φαίνεται να έχει καλύτερη σχέση με την αλήθεια, απ’ ότι οι εραστές του ευρώ και της αστικής μνημονιακής διαχείρισης, “πάση θυσία”.

Είναι η ώρα της ευθύνης, του αγώνα, για την ανατροπή αυτής της μαύρης προοπτικής.

Το φάντασμα της συνευθύνης και της συνενοχής στοιχειώνει όσους σήμερα προσπαθούν να συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα. Σε όποιον περάσει από το μυαλό να αποτελέσει την «αριστερή πτέρυγα» αυτής της αθλιότητας και όχι να επιλέξει την ανοιχτή ρήξη, ας έχει υπόψη του ότι θα καεί και θα ταπεινωθεί, πρώτα και χειρότερα από τον Τσίπρα.

Όταν λέμε ΟΧΙ εννοούμε ΟΧΙ- Έξοδος από ευρωζώνη και ΕΕ!

Αυτή είναι η αναγκαία στάση και η μαζική λαϊκή απάντηση στο νέο γύρο κοινωνικής λεηλασίας και εργατικής γενοκτονίας.

Και αυτή η στάση μπορεί και πρέπει να τροφοδοτηθεί από ένα ισχυροποιημένο μπλοκ αριστερών αντικαπιταλιστικών αντι-ΕΕ δυνάμεων, που – επιτέλους! – θα τολμούν να δουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι γενικά μια υπερεθνική ένωση, αλλά ακριβώς το υπερ-όπλο του κεφαλαίου απέναντι στον ελληνικό λαό και στα εργατικά λαϊκά στρώματα σε όλη την Ευρώπη.

Η συμβολή σε μια ευρεία συνάντηση αγωνιστικών κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που θα προτάσσουν το σύνθημα της **εξόδου από την ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση** σε σύνδεση με ένα άλλο δρόμο αντικαπιταλιστικής ανατροπής στην Ελλάδα και τις άλλες χώρες, αποτελεί τη λυδία λίθο για κάθε δύναμη της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς